

Ugekrift

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 29.

Lørdagen den 21de Juli 1860.

4de Aarg.

Indhold.

Agerdyrkningsudstillingen i Paris. — Amerika. — Ind-
den- og udenlandske Efterretninger.

Agerdyrkningsudstillingen i Paris.

(Af Ugekrift for danske Landmænd.)

Industripaladset i de elysæiske Marker, som er opført i Anledning af Industriudstillingen i 1855 og allerede i 1856 blev indrettet til en almindelig Agerdyrkningsudstilling, har efter Regjeringens Foranstaltning atter dannet Midtpunktet for en uvurderlig rig Samling, denne Gang udelukkende af det franske Agerbrugs meget forskjelligartede Frembringelser. Det er kun et flygtigt Blik den Besøgende har kunnet kaste paa denne glimrende Udstilling, thi de udstillede Gjenstandes Antal er saa stort, at selv om man i 8 Dage daglig kunde anvende 8 Timer herpaa, vilde der dog neppe blive $\frac{1}{4}$ Minut tilovers til hvert No., og dog ville Faa eller Ingen have haft denne Tid til sin Raadighed, uagtet Udstillingen, der begyndte den 17de Juni, forlængedes 2 Dage (den 23de til 25de); men den sidste Dag var den strenge Orden hævet og en Del af Udstillingsgjenstandene allerede fjernet, og den 24de var Afdagen fri, hvad der dog skal have gjort det nødvendigt at lukke Kl. 1, da allerede 50,000 Mennesker var samlede paa Udstillingen. I den forløbne Uge skal derimod Udstillingen, der stod aaben fra Kl. 8—5, mod en Entre af 1 Franks, daglig have været besøgt af over 25,000 Mennesker, hvoraf dog en meget stor Del var Parisere og Pariserinder, der betragtede dette som saa mangt et andet Skuespil. Alt var ogsaa smukt og hyggeligt ordnet, som man kun kan vente at træffe det i Frankrig eller rettere i Paris. Saaledes var hele den midterste Del af Industripaladset, med sit taarnhøje, hvælvede Glastag, forvandet til en fortryllende Have paa 9 Maal, hvor smukke, med pragtfulde Grupper af Blomster eller større Trær rigt besatte Græsplaner gjennemkrydsedes af brede Spadseregange med landlige Broer, der førte over en fra Springvandet i Midten af Haven udgaende, med smaa Svømmefugle befolkede Kanal, foruden andre en Luxushaves Prydelser. Det er imidlertid kun den mindre Del af de udstillede Gjen-

stande, der finde Plads i selve Udstillingsbygningen, skønt denne har en Længde af 812 Fod og en Bredde af 350 Fod, foruden de tilstødende Pavilloner, der optages af Bureauer og Trappegange, og saaledes udgjør et Areal af henved 30 Maal. Uden om Haven var Kvæget opstillet i 5-dobbelte Rækker, og det syntes at bestå sig vel i den rummelige Bygning, saa lidet mærkede man til det, og allermindst skulde man ane, at her var samlet cirka 1400 Stkr. Kvæg. Ovenover Kvæget var Agerdyrkningsprodukterne og de mindre Redskaber opstillede i de lange Gallerier. Udenfor Bygningen var der derimod Stof nok, ikke paa Nordstiden, ud til de elysæiske Marker, hvor Faarene vare anbragte i 3-dobbelte Rækker lette Træbygninger, men desto mere for begge Ender, hvor man mod Vest havde samlet, foruden Svinene, det snaksomme Fjærkræ, og mod Ost de ikke mindre stoiende Dampmaskiner, der her var i stadig Bestjæftigelse med at pumpe, male, tørste, skjære, Saffelse eller hvad de ellers maatte anvendes til. Mod Syd optoges atter en stor Plads af Mark- og Haveredskaber, og her fandtes tillige Hestene opstillede i 4-dobbelte, 1600 Fod lange Rækker.

Til at bedømme disse Samlinger havde Regjeringen udnævnt 5 Juryer, ialt bestaaende af 218 Medlemmer, nemlig 166 Landmænd foruden Central-Agerdyrkningsfællesskabets 52 Medlemmer. Juryerne havde for største Delen endt deres høist majsommelige Arbejde, da Udstillingen aabnedes for Publikum, og de præmiebelønnede Dyr og Gjenstanden bleve strax paa kjendelig Maade betegnede. Der blev overhovedet taget alt tilbørligt Hensyn saavel til Udstillerne som til det besøgende Publikum, der dog kun i de første Morgen-timer, og naar Eieren ikke negtede det, kunde gaa op i Baasen til Dyrene og man skulde snarere tro sig i England end i Frankrig, naar man saa Politiet bevæge sig taust og høfligt blandt de Besøgende, uden engang at opgive denne No ligeoverfor en stoiende Oppasser, der maatte have vist sig forsømmelig, men noies med at notere Bedkommendes Navn og Forseelse.

Den franske Regjering har hidtil udelukket Heste og Høster fra Agerdyrkningsudstillingerne, saa man iaar for første Gang saa Frankrigs Hesteracer samlede. Dog blev der saavel fra Bestyrelsens Side som af Publikums Dom kun indrømmet disse den anden Plads; thi først

Opmærksomhed tildrog sig uægtelig Fuldblodet og dets Afstamninger, der ogsaa var stillet forrest i Katalogen. Fuldblodet var repræsenteret med ialt 52 Individer, hvoraf 35 af rent engelsk Blod, 6 af arabiske og 11 af engelsk-arabiske Blod; dernæst Halvblods-Trækheste, 224 Individer; 3) Halvblod til lettere Brug, 196 Individer; 4) Trækheste, 371 Stkr.; 5) Heste til let Brug, 113 Stkr.; 6) Mulheste (chevaux mulassiers), 9 Stkr. Det er saaledes kun de 3 sidste Klasser, der er eller skulde være rent fransk Blod, medens de 3 første, der udgjorde næsten Halvdelen af de udstillede Dyr, er af fremmed Blod, og Halvblodet bestod derhos for en stor Del af høit forædlede Dyr, der i deres Ydre kom Fuldblodet meget nær, hvad der ogsaa sees af deres Herkomst, som i Regelen er demi sang for begge Forældrenes Bedkommende, naar ikke Faderen er rent Fuldblod og Moderen Halvblod fra et eller andet Stutteri eller med andre Ord et høit forædlet Dyr. Paa den anden Side frembøde de kraftige franske, sædvanlig skimlede Racer, der leverer Paris den store Mæsse Hingste til Arbejdsbrug og Dinnbuskjorsel, et saa ensartet Præg, at de opstillede Afdelinger og Underafdelinger maa ansees for mere kunstige end virkelige. Hertil bidrager ogsaa, at Hestevæsen kun hører hjemme i en forholdsvis lille Del af Frankrig, nemlig i Nord- og Vestfrankrig, da Mellem- og Sydfrankrig fornemmelig kun bruger Muldyr og Stude til Trækdyr. Det er de samme Egne, der leverer Heste til svært og let Brug, og med Undtagelse af denne ydre Forskjel mellem sværere og lettere byggede Heste er Ligheden mellem Boulonnese-, Percheron-, Bretonneracerne og hvad de ellers kaldes, idetmindste for det ikke alfor ovvede Dyr, omtrent ligesaa stor i Formen som i Farven. Hvor lidet det ogsaa betragtes som nogen virkelig Race-Forskjel, viser følgende Eksempel. En smuk Skimmel, der tiltrak sig Opmærksomhed ved sin kraftige og omhyggelig pleiede Manke, der naaede Dyret til Koderne, naar det stod i naturlig Stilling, — Hingsten tilhørte en Dame — fandtes anført blandt Boulonnese og de andre Racer fra Nord-Frankrig, hvor den var født, men baade dens Fader og dens Moder var Percheronere. — Selv Mulhesten eller Racen fra det vestlige Frankrig, hvis Hopper benyttes til Muldyravlen, er ikke i nogen kjendelig Grad, end ikke i Storrelsen forskjellig fra de andre Hesteracer.

Saa Dyr gjorde saa megen Lykke hos Pariserne som Oslerne, af hvilke Gascogne-Racen eller den sydfranske var repræsenteret af 5 Individer og den vestfranske eller Poitou-Racen med 17 Individer. Begge Racer have i Regelen en Storrelse af $9\frac{1}{2}$ Kvarter, sort eller fortebrun Farve, men den sydfranske er korthaaret og ligner i det Hele mere Muldyret, hvorimod Poitou-Racen, en sand Osels-Type, er krøllet eller langhaaret, med store horisontalliggende Dren. Det er ikke Skjønheden, der udmærker disse Dyr, men deres Værd for Muldyravlen er saa stort, at de bedre Individer betales med 6—10,000

Franks. Disse Osleracer er sandsynligvis et Naturprodukt, paa hvis Pleie man hidtil har anvendt lidet Omhu; om de udstillede Dyr bemærkes sædvanligt: Herkomst ubekjendt. Men Besøget i Paris, hvorfra de vendte tilbage med større Fordringer til Livet og for en stor Del prydede med Belønninger, vil sandsynligvis sikre Notabiliteterne blandt disse Racer en til deres sande Værd svarende Opmærksomhed og omhyggelig Pleie.

De franske Kvægracer var uden Tvivl temmelig fuldstændig repræsenterede, idetmindste havde Regjeringen gjort Sit dertil, idet den havde udsat talrige Præmier for ikke færre end 18 franske Racer, og at Bestyrelsen i denne Inddeling var gaaet meget vidt, synes at fremgaa deraf, at en Del af disse Racer var meget svagt repræsenteret, nogle endog med færre Individer end Antallet af de for Racer udsatte Præmier. Det er atter de samme Egne, som udmærkede sig ved deres Hestevæsen, i hvilke de fuldkomneste Kvægracer skulle søges med Hensyn til Mælk- og Kjødproduktionen, og begge de to nordfranske Racer, den mørkstribe Normanner- og den røde flamste Race, staa i Form og Udvikling meget nær den engelske Korthornsrace, der ogsaa antages at nedstamme fra hine, og som synes at ville blive Universallrace i England og formodentlig i alle andre Lande, hvor Agerbruget udvikler sig til et Trin, der nærmer sig det engelske, og hvor forbedrede og fordelagtige Afsetningsveie muliggjør Kreaturfødningen. Ogsaa i det vestlige Slesvig har Korthornsracen jo vundet Fodfæste, og det er naturligt, at den først finder Indgang, hvor Racerne isforveien have naaet en høj Grad af Udvikling eller med andre Ord: i længere Tid have udviklet sig under lignende Forhold, uden dog at være i Besiddelse af Korthornsracens hurtige Udviklingssevne og Produktivitet. Erfaring viser ogsaa, at de nordfranske Racer med meget Held krydses med Korthornsracen. En mærkelig Modsætning til hine svære Racer, der fortrinnsvis forsyne Paris med Kjød, danner den smukke lille, sort- og hvidbrøgede Bretagne-Race, der udmærker sig ved sin Melkerighed og Notisomhed, hvorfor den ogsaa meget søges i andre Egne af Frankrig, hvor man begynder at lægge Vind paa Meieriprodukter. Den er meget lille, ofte meget mindre end vore mindste Racer og vilde i alt Fald være en Prydelse i enhver Ustpark, selv om den ikke skulde have økonomisk Værd for vore Hedeegne, hvad der dog maatte forsjente at forsøges. Nogle af de fortrinligste Dyr af denne Race var udstillede af Prinsesse Baciocchi, som vandt en Del Præmier saavel for Dyr som blandt Andet for Opfindelsen af et meget svært Redskab til at gennemskjære Hedejord med i en halv Alen brede Strimler, for derved at lette Opbrydningen. Dette Redskab kjendes af Kellersen. Af Frankrigs øvrige Racer staa uden Tvivl den smukke hvide eller kaffebrunne Charollaisrace fra Central-Frankrig øverst og nærmest ved Melkeracerne, skjønt den tillige benyttes som Trækdyr. Denne Race var lige-

som hver af de tre foregaaende repræsenteret med cirka 100 Individer, saaat disse tilsammen udgjorde et rigelig saa stort Antal som de tilbageværende 14 Afdelinger af franske Racer, hvis gode Egenskaber fornemmelig maa søges i deres Styrke og Udholdenhed, ikke i Melkeevne og hurtig Udvikling. Efter Landraecerne kommer de rene og blandede fremmede Racer, der findes anførte i følgende Orden: 1) Korthornsracen, 2) Nyrshireracen, 3) den hollandske, 4) Sweitserracen, 5) andre fremmede Racer og derefter blandt Afkom af Landraecerne, 6) med Korthorn og 7 med andre fremmede Racer. I disse 7 Klasser var Korthornet ulige stærkest repræsenteret, idet den rene og den blandede Korthornsrace talte hver 163 Individer eller rigeligt Halvdelen af de fremmede Racer, der tilsammen udgjorde 640 Individer eller paa lidt nær ligesaa mange som de rene franske Racer. — Paa Algerdyrkningsudstillingen i 1856, hvortil alle Lande kunde konkurrere, var Kvæget repræsenteret af 1276 Stkr. eller efter Katalogen 200 Stkr. færre end iaar. Man tør vel deraf med Sikkerhed slutte, at Sandisen for gode Kreaturer i en ikke ringe Grad er tiltaget i de mellemiggende Aar.

Underledes stiller Forholdet sig med Faarene, som i 1856 udgjorde 1200 No. og iaar kun 750, hvoraf 115 fremmede (engelske), medens disse forrige Gang udgjorde 746. Grunden til at dette Tal ikke erstattedes af de indfødte Racer, maa vistnok søges i Planen for Præmiefordelingen, thi man havde her ikke taget saa meget Hensyn til Landraecerne som for Kvægets Vedkommende. Først kom Merinos- og Metis-Merinosracen, der konkurrerede i Føllesskab og udgjorde 180 No. Denne Race fortjener ganske vist Forrang som Frankrigs forøblede Faare-race. Derefter 2 fremmede langulbede Racer; denne Afdeling bestod fornemmelig af Dishleyracen og talte 30 No., 3) fremmede kortulbede Racer, der næsten udelukkende vare repræsenterede af Southdownsracen og talte 78 No., 4) Mauchampracen, der udmærker sig ved en meget smuk, silkeagtig Uld. Denne Race er saa at sige en fransk Opfindelse, der endnu kun er lidet udbredt; den var repræsenteret af 7 No., hvoraf 5 erholdt Præmie; 5) Charmoiseracen, en modificeret engelsk (New-Kent) Race, der har opnaaet en vis Anseelse for sin Konstanthed; 6) Barbarinracen, for hvilken 8 Præmier vare udsatte, men Racen var kun repræsenteret med 1 Individ fra Frankrig foruden nogle Stykker fra Alger; i 7de Klasse: forskellige rene franske Racer, havde man endelig samlet de egentlige Landraecer; disse vare repræsenterede med 44 No., hvortil blandt fandtes meget forskellige og karakteristiske Dyr. Endelig 8de Klasse: forskellige blandede Racer, der talte 44 No. og fornemmelig bestode af en Krydsning med Dishley- og Southdownsracerne. Hvert No. bestod af enkelte Individer for Bædernes Vedkommende, derimod af Lodder paa 5 Stkr. for Hundyrenes Vedkommende.

Baade af Kvæg og af Faar var der ud-

stillet en særskilt lille Samling af udsøgte Dyr, indenlandske og fremmede, fra Keiserens Nolsgaard. Ogsaa fra Alger var nogle saa Dyr udstillede, af hvilke Kvæget bestod af ganske smaa Dyr som Bretonner Kvæget, men af graa Farve som Sweitserkvæget. Et fedthalet Faar fra Smyrna, af en usædvanlig Størrelse, var udstillet af en privat Mand og vakte megen Opsigt.

Svinene vare inddelte i 2 Klasser, indfødte, fremmede og Krydsninger imellem disse. De indfødte vare repræsenterede med 32 Individer, de fremmede med 175 og de blandede med 38. — I 1856 var Landraecerne repræsenterede med 82, og de fremmede med 89. Det er vel Svineavlens Historie i alle Lande, der her gjen tager sig. Landraecerne staa i Gedeevne og hurtig Udvikling tilbage for de i England kunstigt, navnlig ved Krydsning med de kinesiske Svin, dannede Racer og maa derfor vige Pladsen for de forøblede og forfinede Racer overalt, hvor man kan opgive Fordringerne til Styrke hos Dyrene og alene kan behandle dem som Ude-maskiner.

Vi have endnu et Par Dyreklasser tilbage, nemlig 1) Geber og Kaniner og 2) Fjerkræ. Geberne vare repræsenterede med 13 Individer af asiatiske og afrikanske Herkomst, hvorimod Landracen ikke var repræsenteret. Af Kaniner var 70 No. udstillede, der dog paa Grund af Mangfoldigheden af Varieteter mere syntes at være Kuriositets-Gjenstande, end at have økonomisk Værd, som Tilfældet er med Kaninen i England og Holland og Belgien. Den sidste Klasse, Fjerkræet, der er et ikke uvigtigt Fødemiddel i Frankrig, var imidlertid ogsaa repræsenteret med en Masse Luxusfugle og Kuriositeter. Denne Klasse talte 838 No., hvoraf hvert No. sædvanlig udgjorde en hel lille Familie. Den betydeligste Udstillers af de sidstnævnte to Dyreklasser var Gerard i Paris.

Endelig var Blawlen repræsenteret med et Bistade af liguriske Bier, udstillet af Hamet i Paris. Dog var jeg ikke saa heldig at træffe derpaa.

Der staaar endnu 2 store Afdelinger af Udstillingen tilbage at omtale, nemlig Algerdyrkningsredskaberne og Produkterne, der hver for sig udgjorde 4000 No. foruden andre 4000 No. af Produkter fra Alger, Forskvaesenet eller Selskaber, som ikke deltog i Konkurrencen. At give en Oversigt over disse omfattende Afdelinger formaar jeg af flere Grunde ikke. Hvad angaar Maskiner og Redskaber, da fandtes her en Afverling, som neppe vilde kunne opnaaes i noget andet Land. Det franske Algerbrug omfatter foruden den sædvanlige Kornavl saa mange andre Erhvervsgrøene, som Vinavl, Silkeavl, Olivenavl, Harpiravl o. s. v., der aabne en vid Mark for Industrien og Opsindsomheden, hvorom Udstillingen ogsaa har rigelige Vidnesbyrd. Ogsaa Havdyrknings frembyder en for os usædvanlig Mangfoldighed saavel af Redskaber som Produkter og staaar overhovedet i en langt nærmere Forbindelse med Algerbruget, end Tilfældet er

hos os, og den franske Industri er udtømmelig i Opfindelsen af Nyttigheds-gjenstande og Forstjonnelsesmidler, som ogsaa i stor Mængde fandtes paa Udstillingen. Men selv de sædvanlige Agerdyrkningsredskaber forekomme i en Mængde foldighed af Former og ofte meget smidige Indretninger, navnlig med Hensyn til Dampmaskiner, Trækemaskiner, Haffelsmaskiner, Drainrørsmaskiner og fremfor Alt Mølle-Indretninger. Jeg skal ved Leilighed gjøre opmærksom paa nogle af de mærkeligste af disse, hvad Tiden for Diebliffet ikke tillader. Det er forøvrigt en Selvefølge, at en stor Del af de grovere Agerdyrkningsmaskiner var laante fra England og netop saa meget forandrede, at de kunde gjælde for franske. Dog fandtes her ogsaa nogle engelske Maskiner. I Forbindelse med Udstillingen var der nemlig foranstaltet en Prøve med Græsslaaningsmaskiner paa den keiserlige Nolsgaard Vincennes tæt ved Paris, hvor udenlandske Maskiner ogsaa kunde konkurrere. Efter afholdt Prøve for en dertil nedsat Jury gjentoges denne for Publikum den 20de og 21de Juni. Jeg skal om saa Uger nærmere omtale denne Prøve og her kun bemærke, at den fuldstændigt godtgjorde disse Maskiners Fortrinlighed, hvor de have jevn, fast og stenfri Jord at arbejde paa, da Afstjeringen er aldeles regelmæssig og tættere ved Jorden, end det i Regelen gjøres med Pjan. Det er derfor ikke Industriens Skyld, naar disse Maskiner endnu ikke overalt kunne anvendes, hvor man af Mangel paa Haandkraft kunde have Brug for dem, og efter al Sandsynlighed vil Maskinernes Tilværelse tjene til at fremstynde Hjærnelsen af de Hindringer, som en mangelfuld Kultivering af Jorden endnu kan lægge i Veien for deres Anvendelse. Ogsaa Forsøget med Mekemaskiner, som anstilles isfor paa Joulleuse, skal gjentages i denne Maaned, naar Hveden bliver moden til at meles.

Produktssamlingen indeholdt ikke alene vore sædvanlige Agerdyrkningsprodukter, hvoraf forøvrigt udmærkede Samlinger var udstillede af Huset Vilmoren i Paris og Andre, men ved Siden heraf fandtes de mere glimrende Produkter, som den mest forfinede franske Industri formaar at frembringe, smagfuldt ordnede i Forbindelse med de naturlige Produkter (Silke, Ulv, Bomulv o. s. v.), i alle deres Overgængslede. En Pels af Mauchampsfaaret, som her var fremlagt, gav en langt fuldstændigere Forestilling om denne Ulvs Blødhed og silkellignende Glans, end den uvassede Ulv paa Faaret kunde give. En ualmindelig belærende Samling var udstillet af en virksom Handelsmand i Paris, Leopold Javal, der er Grundteier i les Landes, et forðum vildt krat- og skovbevoret Hedeland Vest for Bordeaux. Samlingen gav i 2 Afdelinger en Fremstilling af Landets naturlige Egenheder og Frembringelser og af Kulturens Indflydelse herpaa. Man saa den ubyrkede Sandjord og Ahl, de tornfulde Planter, der bedække Jorden, og som i Nødsfald tjene til Føde for Kreaturerne. Af større Trær fremvistes Strandfyrren tilligemed Maaden, hvor-

paa dens Harpir opsamles, hvoraf den aarlige Indtægt kan anslaaes til 3 Ort pr. Maal Furruffov. I et Hjørne var anbragt en Figur, der forestillede en ung Hyrde i sin Nationaldragt med Boksen over Skuldren, Skindtroie med den høide Ulv udad, lange Gamascher af sortuldet Skind og med høie Stykker spændte paa Bæne, paa hvilke Befolkningen bevæger sig med en utrolig Færdighed, og som især tidligere, da Vete var sjeldne, stadig benyttedes af Mandfolk og Fruentimmer, for at undgaa at træde paa den tornede Jord, og navnlig af Hyrderne, der i det høie Buskads skulde holde Die med deres smaa Kreaturer og vogte dem for Ulvene, som nu ogsaa er blevne sjeldnere i disse Egne. Saadanne ethnografiske Minder fortjener at bevares, thi Kulturen nivellerer Alt og udsletter Sporene af Landenes Glendommeligheder. Javals anden Samling af fortrinlige Kornsorter, frodige unge Trær o. s. v. viser noksom, hvad selv den magreste Jord kan frembringe naar den understøttes af Kapital og Intelligens, rigtignok, det maa ikke glemmes, under et mildt og varmt Klima, hvor Kvæget kan gaa ude hele Aaret om, uden at komme i Hus, og Færffenen modnes paa fritstaaende Trær.

Det var endnu særdeles Meget paa denne Udstilling, der fortjente at omtales, men fremfor Alt at sees. Der var beundringsværdige Samlinger af Sten- og Trærarter i naturlig og poleret Tilstand, tillige med de kostbareste Luxus-gjenstande, som var forarbejdede heraf, blandt hvilke især de Mgierste Produktssamlinger udmærkede sig; men jeg maa slutte disse Rinter med Erkjendelsen af, at min Pen, selv om jeg anvendte nok saa megen Tid og Flid herpaa, dog ikke vilde kunne give et nogenlunde fylldigt Billede af Udstillingens Rigdomme. Men desto mere maa jeg ønske, at de af mine Landsmænd, der ved deres Talent, i mekanisk eller anden Retning, eller ved deres Formue og Indflydelse formaa at bidrage til vort Landvæsens Udvikling, ikke ville forsmaa at besøge saadanne Udstillinger, hvor de gode Jder i Landvæsens Tjeneste luttres og veies, for derfra med fornyet Styrke at fare ud over alle Lande, som kunne og ville benytte dem.

Amerika.

Hvor skal Nordboen nu fordelagtigt nedsette sig i denne Verdensdel.

(Fortsettelse fra No. 28.)

I Wisconsin er der fuldt op af Land at faa tilkjøbs. Jeg fik Tilbud om 24,000 Maal Preriland en 50 Mil vestenfor Michigansøen ved en Flod, som falder i Mississipp i ved Pepin Søen, for en 3 Ort 12 s Maalet; Skovland i Nærheden af Michigansøens nordvestre Bred kan faaes til samme Pris. Længere nord- og vestpaa kan man faa i tusindvis af Maal for 1 Spd.

12 § Maalet. Men disse affides liggende Landstrefninger er kun tilsyneladende billige. Transportomkostningerne paa de Strefninger, hvor der mangler Jernbaner, gjør Landmandens Produkter verdiløse. Den Mand, som betaler sin Jord med 3 Spd. Maalet, gjør bedre Handel, naar han derved kan faa mere ind første Aar end han gav for Jorden.

Renten af Prioritetslaan i faste Eiendomme er 12 til 18 Procent. Raangiveren løber vistnok den Risiko at kunne faa Eiendommen paa Halsen, men den lovlige Fortjeneste i dette uhyre, nye Land tilsteder en meget høj Rentefod. Statens Kredit er derhos bleven temmelig svekket ved de højere Embedsmænds stammelige Opførsel. Jeg havde tidligere hørt Nygter desangaaende, men troede dem ikke for jeg her paa Stedet saa dem bekræftede. Den daværende Guvernør og Majoriteten i begge de lovgivende Forsamlinger blev af en nedsat Undersøgelseskommission ved egen Tilstaaelse overbevist om at have ladet sig systematisk bestikke af et Jernbaneselskab, som derved havde erholdt Anvisning paa en uhyre Strefning af Statens Jorber! Guvernøren havde faaet 90,000 Spd., hver Senator 9000 Spd. og hvert Medlem af Underhuset 4500 Spd., heldigvis kun i Jernbaneaktier, som fortiden kun har ubetydelig Verdi. Hvem var Guvernøren? En ubekjendt Storrelse, som forsejlig var bleven valgt paa Grund af sin Ubetydelighed, da han som Guvernør hverken vilde kunne skade det ene eller det andet af de politiske Partier; thi naar Partiene omtrent kan holde hinanden Stangen, udsøger de ganske ubetydelige Personer til den højeste Post i Staten, fordi de virkelig dygtige Mænd har fornermet det ene eller det andet Parti.

Paa Gjennemreisen til „Prerie du Chien“ traf jeg en Mand fra Cornwall, som i mange Aar havde veret Kommermand i London, men var kommen til Wisconsin og havde kjøbt 320 Maal i en aaben Egestov. Hans første Aars Hvede gav $1\frac{1}{4}$ Ld. pr. Maal; det andet Aar havde han trods det ugunstige Veirlig faaet nær 1 Tonde paa Maalet af Vaarhvede, som han nu solgte til 3 Spd. 16 § Tonden. Han passer sit Jordbrug og driver tillige sin Profession, ved hvilken han tjener over en Spd. mere om Ugen, end han pleiede at have i England. Men en jordløs Haandværker vilde efter hans Mening komme til at anvende hele sin større Fortjeneste paa sit Underhold. Han sagde, at en Mand med Familie kan komme bedre frem her end hjemme, forudsat at han kan kjøbe tilstrækkelig Jord til Familiens Underhold; og, hvis han legger Penge op, saa kan han kjøbe mere Jord, hvilket er en Umulighed for ham i England. Arbejdere af den agerdyrkende Klasse vilde efter hans Mening staa sig bedre end alle andre ved at drage til de vestlige Stater, da de hjemme kun har en lille Løn og er i Besiddelse af den Dygtighed, som der er størst Brug for i et Land, hvor Agerdyrking er Hovedsagen.

Ved Prerie du Chien naaede vi Missis-

sippi, „Bandenes Fader,“ som paa dette Punkt er over 300 Mil fra Havet. Her var tidligere en fransk Handelsstation, som Amerikanerne senere omdannede til en Grendsepost; her findes endnu en med Skydehuller forsynet Brakke, som rummede 400 Mand. Den blev forladt kort efter den sidste Fegtning med Indianerne i 1833, og Grensetropperne er siden rykkede over 100 Mile længere mod Vest. Den forladte Bygning er stærkt i Forfald. En tjenstgjørende Ingeniør-officer fortalte mig, at den amerikanske Regjering følger det Princip, aldrig at give Penge ud til Vedligeholdelsen af Etablissementer, som har opfyldt deres Bestemmelse. Officererne paa Grensen faar ingen anden Hjælp til Opførelsen af Kvartierer end Spiger og Kluder; kan de ikke hjælpes sig hermed, saa faar de blive liggende i deres Telte; under alle Omstændigheder faar de ikke Lov at udgive Statens Penge dertil.

Der gik vi ombord for at seile opad Missisippi til St. Pauls, en 40—50 Mile.

Prescott ligger i Wisconsin paa det Punkt, hvor St. Croixfloden falder i Missisippi, og her er Egnen mærkkelig smuk, med Stove og Runde afrundede, gresklede Høje, som hever sig henved 100 Fod og straaer nedimod Vandet, hvor de ender i en steil Bakke af Kalksten. Her senker Prerien sig paa somme Steder lidt efter lidt lige ned til Vandkanten. Et godt Stykke ind fra Bredden er alle Jorberne kjøbt og optagne, men det lader ikke til at nogen af Nybyggerne holder af at nedsette sig i de skovbevægede Dalsk.

St. Pauls er Hovedstaden i Minnesota, den senest i Unionen optagne Stat, og har en meget smuk Velggenhed paa Skrenterne, af Kalkstenaasene ved Missisippi — henved 350 Mile fra dennes Udløb ved New Orleans. Kun heril kan Seiladsen kaldes ubindret, da St. Anthony Vandfaldet et Par Mile højere oppe forhindrer al videre Passage. Ovenfor Vandfaldet gaar der dog Dampere endnu en 35 Mile længere mod Nord. Fra det yderste Punkt har man foreslaaet at aabne en Forbindelse overland med Røde Flod, som løber mod Nord og er seilbar paa en Strefning af 50 Mile for den naaer brittisk Territorium ved Pembina.

Den nye Stat, Minnesota, har et betydelig større Areal end hele Norge. Den sydlige Del bestaar fornemmelig af Preriland, som i en betydelig Strefning mod Vest er meget fladt, hvilket jeg kunde se af Profilen til den under Arbejde verende Jernbane, som man viste mig. Jordsmønnet er meget mere sandet end i Illinois; Vintertulden er serdeles streng; Sommeren varer temmelig kort men pleier dog at modne de forskellige dyrkede Kornsorter. Denne Stat grenser mod Nord til det brittiske Territorium, som som fortiden er i Hudsons Bay Kompagniets Besiddelse. I de to sidste Aar er Hosten bleven truet og tilbøls fordervet ved en Landplage af Greshopper.

Det Kreditvesen, som er indført overalt i de Forenede Stater, er vistnok under vanskelige

Lidsomstendigheder til stor Fordervælse, men det stifter tilvisse ogsaa saare megen Nytte. Staten Minnesota eller saaledes f. Ex. en Mengde gode, ubenyttede Jorder, som er uden Verdi, saalenge man ikke kan komme til dem. Man bestemmer da at anlegge en Jernbane, og Staten reiser de fornødne Midler paa følgende Maade: den udsteder Kreditbeviser, som berer 6 eller 7 Procent Rente, og udleverer dem til Entreprenøren, efterhaanden som Arbeidet skrider fremad. Disse Beviser ere vel ikke lette at affette udenfor Statens Territorium, men Entreprenøren deponerer dem i Statskassen og erholder istedetfor dem 90 Procent af deres paalydende Betøb i gangbare Sedler. Med disse lønner han sine Arbeidere og betaler sine Regninger, fuldfører en ny Afdeling af Banen, modtager en ny Læsering af Statspapirer og setter paany en Masse Sedler i Omløb; saaledes skrider Verket frem, indtil Banen er ferdig, Landet aabnet, og Markedet forsynet med Tilforsler. Kreditbeviserne indløses, efterhaanden som Jorderne affettes, og alle Parter tjener derpaa.

Der gives kun en Vej til og fra St. Pauls; derfor vendte vi atter tilbage med Dampskibet hele Veien nedad Mississippit indtil Prairie du Chien. Derefter reiste vi noget over en Snøs Mile videre til Dubuque, i Iowa, og der saavelsom ved Burlington, endnu Tredivs Mile længere nede, havde jeg Leilighed til at se nogle af Prærierne i denne Stat. En Irlander, som havde haust en Eiendom i Omegnen af Dubuque i syv Aar, holdt en varm Lovtale over Eggen. Han sagde, at Gresset var lige saa godt som i Irland, Kornet endnu bedre, og at der i Jordens Skjød fandtes Skatte af Tin og Bly, som vare mere end tilstrækkelige til at berige hele Verden. Han fortalte, at han havde tre Sødsstendebørn, som vare udsvandrede for 3 Aar siden og havde saamange Penge, at de kunde købe 2400 Maal i Fellesskab; nu havde deres Dvege, deres Heste og Svin i den Grad formeret sig, at de ikke kunde telle dem, og der var nylig budet dem dobbelt saameget for Sjetteparten af deres Jord som de selv fra først af havde givet for hele Eiendommen! I Omegnen af Dubuque findes et rigt Mineralskifte, som har megen Lighed med det ved Galena paa den anden Side af Floden, i Illinois.

Burlington ligger smukt oppe paa Skrenten af en Klint, som hever sig fra Floden af i en Høide af 150 Fod. Den har 15,000 Indvaanere og har Udset til god Fremgang naar det Jernbanenet, i hvis Midte den ligger, bliver aabnet imod Vest. Den er Hovedbyen i den sydlige Del af Iowa, og den Jernbane, som nu er under Arbejde mellem denne By og Missouri Floden, løber gjennem den bedste Del af Landet. Til Nat ventes Banen aabnet indtil Des Moines Floden. Jeg benyttede den indtil Fairfeld, hvor den nu ender, og kom igjennem afværende Skov- og Prærieland; Eggen var ikke mere bakket end i Illinois og saa mindre frugtbar ud. Kløver og Blaagress, som fryder Diet vestenfor

Mendota, var der meget Lidt at se af langsmed Banen. Husene i Byerne ere simplere, og hele Landet ser overhovedet fattigere ud. Der er ingen af Statens Jorder lenger at faa tilkjøbs nærmere end i over 2 Miles Afstand fra Banen, og indbegnede Jorder indenfor denne Afstand koste mellem $2\frac{1}{2}$ —5 Spd. Maalet. Men ved Mississippit kan Afsetningen ikke maale sig med dem i Chicago, og Jorden i Iowa kan ikke forrente sig saa godt som i Illinois, da den altid har at bere en betydelig Forøgelse i Transportomkostninger. Hinsides Fairfeld løber Banen gjennem et Kuldistrikt, og den støder til Missouri Floden ligeoverfor det Sted, hvor den optager Platte Floden, som skal vere seilbar i en Strekning af henved 100 Mile endnu lenger mod Vest — en saa umaadelig Udstrækning eller dette Land. Her er en Jernbane under Arbejde, som skal føres over 40 Mile ud fra Mississippit imod Vest gjennem et Land, som hidtil nesten kun er bleven betraadt af Indianere og Regjeringens Agent og ved dens Endepunkt skal en anden begynde, der vil komme til at gaa henved 100 Mile gjennem Egne af samme Udstrækning som Storbritanien, og hvis yderste Grændse støder op til de nyopdagede Guldmarker i Kansas og Nebraska.

Der er imidlertid Grund til at antage, at man hensees en vis Linie mod Vest ikke vil finde Klimaet saa gunstigt for Indbyggernes Udkomme. Forstjellen indtreder under 95o vestlig Lengde. Luften er her saa tør som den ikke trefses nogensteds mod Ost, og under 98o vestlig Lengde danner Klimaet en skarp Modsetning til de østligere Egnes. I sit dygtige og interessante Verk om Nordamerikas Klimatforhold gjør Mr. Bloorgett opmærksom paa denne Omstendighed, som han forklarer deraf, at Sletterne her ligge i Gjennemsnit 2000 Fod over Havet. Dette tørre Klima er ikke blot ugunstigt for Kornavl og Gressvert, men frembringer rimeligvis ogsaa de umaadelige Greshoppesverme, som nu to Aar titret har tilføiet Markerne i Iowa og Minnesota betydelig Skade. Den vestlige Del af begge disse Stater paavirktes af denne Lærhed i Luften og det samme er Tilfældet med den engelske Koloni ved Røde Flod, hvor Afgrøden adskillige Gange er bleven totalt ødelagt af Greshopper.

Iowa har en 600,000 Indbyggere. Af Fremmede bor der fornemmelig Tyske og Irlandere; de sidste lever i Regelen som Jernbaneanarbeidere. Daglønnen er fortiden henved 1 Spd.

Vi indskibede os igjen paa Mississippit og kom forbi Nauvoo, den første Mormonskab i Amerika; den er nu allerede for flere Aar siden opgivet og forladt. Efter at have seilet 34 Mile til naaede vi St. Louis, som horer til Americas store Stæder og har omtrent 100,000 Indvaanere. St. Louis ligger i en Slavestat, og nesten alle Tjenestefolkene er Sorte, som eies af deres Husbønder.

Den frugtbareste Del af Landet ligger langsmed Missouri Floden. Her dyrkes fornemmelig Tobak. Den sydlige Del er klippefuld og skov-

rig. Kun ubetydelige Strekninger er hidtil opdyrkede af Nybyggere, og man kan kjøbe saa megen Jord man vil for en 4 Skilling Maalet. Men Jorden er ikke skiftet til Jordbrug, og Europeere lider ikke at nedsette sig i en Slavestat.

(Forts.)

Indlandet.

Christiania. Hr. Schibeler har ifølge Morgenbladet paa Landbrugsmødet i Gøteborg faaet Sølvmedaljen for de af ham udstillede Fro og Bæster. Kammerherre, Universitetssekretær Holst havde sendt en Samling af Bergarter m. m., som tildeltes en rosende Dntale, og for Udstilling af Landbrugsbredskaber fra Ladegaardsøen fik han Mødets Medalje i Bronze.

Morgenbladet for d. 15de indeholder en Oversigt over Marsvæxten i Christiania Stift i indværende Aar, og hvoraf erfares, at man i Gudbrandsdalen, især i den nordlige Del, med Undtagelse af Lesje, kan vente et Kronaar. Underledes lyde derimod Beretningerne fra Stettelandene omkring Christianiafjorden, Mjøsen, Tyriffjord og Randsfjord, især i Land. Der har man i det Hele taget faaet for sent og frygter Frostnætterne i næste Aaened.

Fra Brevig meldes den 11te Juli. I Loverdags Aftes Kl. 6 roede en her i Nærheden boende Mand over Strømmen, og som han sad i god Passtar med en anden samme Veit seilende Statshellemand, hørte han pludselig Roget bag sig, ligesom Lyngden af en Kubbe omtrent, at falde ned i Baaden og i Forstrækkelser over, at det kunde være et af disse Havets Uhyrer, saasom Hval, Søorm eller en anden Fisk, som kom for at yppe Klammeri og tage sit Bytte, opstod der mellem Parterne en Ilden Skjærmydsel, indtil det viste sig, at det var en Bax paa 1 Bismerpund 8 Mærker, som var sprungen op i Baaden, der, som man fortæller, var forsynet med en hvid Raad, hvilken, hvad der skal have hendt, Laxen søger efter, som om det er en Fossestrom den vilde kaste sig i.

Fra Tønsberg skrives den 11te Juli. En her hjemmehørende Tjenestepige, der reiste fra Balle til Drobak med Dampskib, har i en Skov i Nærheden hængt sig. Hun er mistænkt for at have født i Dølgemaal og oinbragt sit Barn og for en Gang for at have udført lignende skrækelige Gjerning, nemlig for 1 a 2 Aar siden, da der blev fundet et dødt Barn paa Jarlsbergjorden, uden at man senere har kunnet saa opdaget, hvem det tilhørte.

Drammen, den 12te Juli. Det smukke Veir, som i den senere Tid er indtraadt, vedbliver og lover at ville forbedre Meget. Slaataannen er allerede begyndt i Lier og omliggende Kredse, og efter hvad vi have hørt, skal Græsset staa meget tykt. Der er virkelig Tro til at haabe, at der efter al denne Glendighed skal blive nogle Gøddage for det arme Folk.

Fra Hønefos berettes under 11te Juli. En Budeie — en Hallingpige — paa Gaarden Honen

i Haug er i Loverdags sandsynligvis druknet i Elven nedensfor denne Gaard. Hun havde alene i en Baad sat over Elven for at hente Sand, og hun maa have udrettet sit Grinde, da en Sæl med Sand laa i Baaden, da denne gjenfandtes længere nede i Elven. Ingen har set Bigen ro over Elven og man ved derfor heller ikke at forklare, hvorledes Ulykken kan være skeet; hendes Lig er heller ikke, naaget Eftersøgning, gjenfundet.

Fra Haugsund meldes den 11te Juli. Luften har nu forandret sig fra raa og kold som den har været i hele Sommer, til meget varm med Dyp-holdsveit, saa at Vegetationen skrider rask fremad. Man lover sig iaar et rigt Høaar paa disse Kanter, og det er ogsaa glædeligt at se hvor dellig Engen staaar paa mange Steder. Ageren derimod er mindre lovende, men det lader dog til at den paa mange Steder bliver betydelig bedre end vi før have havt Grund til at haabe.

Christianssand, den 11te Juli. En Person, der i disse Dage har bragt hertil fra Ostindien og indsat i Galehospitalet, beskæftiger for Dieblisset den smakkelystne og for det Mysteriske sværmende Mængde i vor gode By. Han skal over i hint Land være truffen af Solstik, og man skal af Papirer, som fandtes hos ham, have fundet ud at han horte hjemme i Christianssand, som han for cirka 20 Aar siden skal have forladt. Nu er han som sagt ankommen hertil, og Mange, især Fruentimmer, hvis Paarørende have forladt Stedet for en Snes Aar tilbage, aflægger ham Bisitter; men han er uselsom for de Nygjeriges taarefulde Blikke og forraader ikke med et eneste Ord, at han er i Besiddelse af Evnen til at kunne tale.

Molde, den 4de Juli. Regnveiret vedbliver til stor Hindring for Slaataannen, der nu skulde være igang. Enkelte begyndte at staa isorrige Uge, men det vedholdende Regn hindrer Tørringen og Indbjergningen af det nedsaade Græs. Skal dette Veir længe vedvare, frygter man for at den Mængde Græs, som nu staaar paa Marken, ikke vil give synnerlig Udbytte og Kreaturerne til næste Vinter muligens komme til at staa paa Sultkur, ligesom i den forløbne. Man er nemlig bange for at Græsset skal raadne paa Roden, da det nu overalt staaar saa tykt og saa høit, som ikke paa flere Aar har været Tilfældet. Luften er desuden saa kold, at man fremdeles maa ty til Kalkelovnsvarme inde i Husene. Frugttræerne ere i denne Sommer belemede med en Mængde „Dume,“ der affpise alt Grønt, saa at blot de tørre Kviste er tilbage. Man har bestrøet Træerne med Kalk, men det har alligevel ikke lykkes at blive dem kvit.

Udlandet.

Sverige. „Aftonbladet“ meddeler, at Konstitutionsvalget har med 15 Stemmer mod 8, besluttet hos Rigets Stænder at tilraade Antagelsen af Forslaget om Rigsdagens aarlige Sammentræden. Forslaget om, at Tiden til at indbringe Lovforslag indskrænkes til 10 Dage efter den Dag, Udgiften over Finansernes Tilstand og Stats-

Budgettet er fremlagt, er vedtaget af Udvalget med 13 Stemmer mod 10 St.

Italien. Flere neapolitanske Krigs- og Dampskibe ere gaaede over til Garibaldi. Han har tillige erholdt en Forsending af 57 Kanoner, store Bengesummer, Vaaben og Frivillige. Tillige har han landsforvist la Farina, som skyldig i Sammensværgelse.

I Neapel har der været en militær Opstand hvorunder man havde faaet det nye Ministerium under Spinellis Forsæde affædiget. De mod Frisbeden fiendtlige Garde-Tropper skjede med Skarpt. Men Kongen har atter indsat Spinelli og straffet Tropperne.

— Genneseerbladet Corriere mercantile inddeler de fire Decreter, hvormed Kongen af Neapel har begyndt sin konstitutionelle Bane. Ved det første gjenindsføres Forsatningen af 1848; ved det andet fortsættes Valgene til 19de August; og Parlamentet indkaldes den 10de September; ved det tredje ned sættes en Kommission af 4 Medlemmer under Forsæde af Jnderigsministeren til at udarbejde Lovforslag betræffende Valgene, Nationalgarden, den administrative Organisation, Statsraadet og Ministeransvarligheden, og ved det fjerde gjenindsføres midlertidigen Presselovene af 1848 og 1849. Alle Decreterne ere af 1ste Juli og indledes ved en Rapport af det nye Ministerium, hvori Nødvendigheden og Digtigheden af de tagne Forholdsregler udvilles.

— Paa Sicilien synes der at være foregaaet et Dinslag der just ikke taler til Fordel for Befolkningen. Tidligere var man ude af sig selv af Gensrykkelse over Garibaldi, forgubede ham, og hvert Ord af hans Mund sigedes at være en Lov, men nu er man ikke langt fra at foreskrive ham selv Love. Man erfarer saaledes at Garibaldi ved en Folkedemonstration er bleven tvungen til at affædige den forrige Jnderigsminister Crispi, som han ønskede at beholde, da Crispi tidligere havde været hans Sekretær, og han var overbevist om hans Trofæb. Men Crispi var upopulær som Fremmed og havde desuden paa Grund af sit Ubekjendtskab til Dens Forhold gjort sig skyldig i flere Feilgreb. Man strømmede derfor til Garibaldis Hellig og fordrede Crispi fjernet og Torrearsa gjenindsat. Paa det første Forlangende gik Garibaldi ind men det andet afflog han, da han derved vilde have tilbagekaldt sin Erklæring til Municipaltetet betræffende Tilslutningen til Piemont, og i dette Punkt gav Folket ogsaa efter. Man maa imidlertid ikke heraf slutte at Sicilianerne ere utilsfædte med Garibaldi, — saavidt er det endnu ikke kommet, men man summer sig ved at bringe de nødvendige Offre, og den almindelige Udskrivning har især misgaaet. Om Expeditionen til Messina hører man Intet. Ifølge en Korrespondence til et Marsellerblad skal den neapolitanske Garnison bestaa af 26,000 Mand ypperlige Tropper, der brænde af Begjærlighed efter at hevne Nederlaget i „Palermo,” hvorimod alle tidligere Korrespondancer, selv direkte fra Messina, have udtalt sig med Haan om Besætningen og fortalt, at den i hobevis løb over til Flenden.

— De bebudede pavelige Reformere betegnes af nogle som meget gjenneingribende medens Andre paastaar at de have Lidet eller Intet at betyde da de kun skulle dreie sig om nogle administrative Forandringer og en Reorganisation af Domstolene. Uddeles uden Betydning kunne Reformerne dog vel neppe være da de sættes i Forbindelse med den franske General Goyons Tilbagekaldelse. Denne Tilbagekaldelse nægtes af franske Blade,

Aften. De stakkels Christne i Lilleasien og Syrien dræbes og plages nu langt værre, end det skete med Engländerne under den oskindske Krig. Saaledes har der i Syrien i den senere Tid fundet megen Blodsudgydelse Sted især i Damascus d. 9de d. M., hvor hoist opværende Scener ere foregaaede. Der var ialt 900 Døde og Saarede. Den tyrkiske Regjering har vel i den 11te Time sendt nogle Tusinde Mand Tropper derhen, men da de tyrkiske Autoriteter ikke alene ere uden Kraft; men flere endog gjøre sælles Sag med sine Troesforvandre mod de Christne, er det lidet Udset til at den tyrkiske Regjering vil kunne udrette Stort. Frankrig har derfor allerede sendt Krigsskibe til Beyrut og gjør fremdeles Forberedelser til at afsende 20,000 Mand, for at tugte Morderne. I det engelske Parlament har endvidere den engelske Minister, Lord Russell, svaret, at Magterne i Forening vilde intervenere i Syrien, for at forebygge videre Blodsudgydelse.

Christiania Kornpriser.

Judenlandst

Hvede, 4 1/2 a 5 Spb.
Rug, 17 1/2 a 12 1/2 a 4 Spb.
Byg, 15 1/2 a 17 1/2 a 12 1/2 p.
Savre 2 Spb. a 11 1/2.

Udenlandst

Rug østersøst 4 Spb. 30 p.
Rug dansk 19 1/2.
Byg 2radigt 17 1/2 a 18 1/2.
Erter 4 1/2 a 5 Spb.
Hvede 6 1/2 Spb.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Klobmb. 5 1/2 Spb. pr. Ib.
Sild, stor Mid. 5 Spb. pr. Ib.
Sild, smaa do. 4 a 4 1/2 Spb. pr. Ib.
Sild, stor Christ. 16 a 17 1/2 pr. Ib.
Sild, smaa do. 12 1/2 pr. Ib.
Storset 4 1/2 a 18 1/2 pr. Bog.
Middelsæt 3 1/2 a 12 1/2 pr. Bog.
Smaaset 3 1/2 pr. Bog.
Rødstør 8 1/2 pr. Bog.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.